

משרד החינוך

הפיקוח על הוראת הספרות המזכירות הפדגוגית

יצאתי בבוקר לפגוש אנשים. פגשתי איש בתוך מלבן של שמש, בגבעון, רחוב צדדי מוצל וצר בנחלאות***. הוא ישב לבדו על ספסל לשניים, וכשעצרתי מולו, הצל שלי עצר עליו. הוא חייד וביקש שאזוז. סיפרתי לו ששם, בעיירה הקטנה בפולין, כשהייתי נכנס לביתו של שכן, לא דפקתי בדלת. לחצתי על הידית והייתי בפנים. והשכן, כשהיה נכנס אלי, גם הוא נהג כך. האיש קם מן הספסל, יצא ממלבן השמש, אמר שקוראים לו אורי, וסיפר לי את קורות חייו. הוא בן שבעים-ושמונה, ועדיין סנדלר. הוא נולד במרוקו. הוא חיבק אותי, ולשעה קלה היה מוכן להיות לי כאותו שכן בפולין, אדם שהוא דלת, ובלחיצה קלה נפתח. צלם וצלמת - היא קצוצת שיער, הוא עם זנב-סוס ארוך - תפסו אותנו מתחבקים, עומדים כפתור אל כפתור, מצח אל מצח, והקרחת שלי מפולין, והקרחת של אורי ממרוקו, היו בתצלום שלהם למיגרש אחד.